زيتون - Guava

زمين (Soil):

ڪلراٺي، وارياسي ۽ سم واري زمين کان سواءِ هئي ڪنهن به قسم جي زمين ۾ زيتون لڳائي سگهجي ٿو. پر عام طور لٽياسي زمين ۾ زيتون جو فصل ڪامياب آهي ۽ ان ۾ وڌيڪ پيدائش ڏئي ٿو.

پوکي جون مدون:

1. هڪ بهار جي موسم فيبروري کان مارچ 2. سرءُ جي موسم آگسٽ کان سيپٽمبر.

زمين جي تياري ۽ کڏا تيار ڪرڻ:

باغ لاءِ زمين کي هَرَ هٽي ڪيٽ سان سنوت ۾ آڻي 30x30 جي مفاصلي تي اڍائي فوٽ اونها ۽ اڍائي فوٽ ويڪرا کڏا کوٽجن. جنهن ۾ به حصا لٽياسي مٽي ۽ هڪ حصو ڳريل سڙيل وٿاڻ جو ڀاڻ چڱيءَ طرح ملائي کڏن کي ڀرجي ۽ هر کڏي ۾ ڪاٺ جو ڪلو يا ڪانو ماپ آهر نشان طور لڳائجي ته جيئن چڪيءَ لڳائڻ وقت نشان ظاهر ٿئي ۽ قطار سڌي بيهي.

هي سڀ ڪم چڪيون لڳائڻ کان هڪ مهينو اڳ ڪجي. انهيءَ وچ ۾ کڏن کي پاڻي ڏجي ته جيئن مٽيءَ ۾ ملايل ڀاڻ گرمي ڇڏي ٺڌو ٿي وڃي ۽ مٽي به کڏي ۾ جمي وڃي. تنهن کان پوءِ رهيل مٽي کڏن ۾ وجهي کڏا لٽاڙي ڀري ڇڏجن.

جنسون (Varieties):

زيتون جون مختلف علائقن ۾ مختلف جنسون ڪامياب آهن. جن جا تفصيل هيٺ ڏجن ٿا.

لاڙڪاڻي ضلعي جون مشهور جنسون:

1. ريالي (Riali):

هن جنس جو وڻ وچولو قد، پن ننڍا سوڙها، وچولو ڇتو هٽندڙ، ميوو گهگهي نموني، کل نرم لسي، رنگ هلڪو پيلو وزن 50 کان 150 گرام منداڻتو فصل وڌيڪ پيداوار ڏيندو آهي. پيداوار 5 کان 7 مڻ ۽ مارڪيٽ ۾ ملهه سٺو آهي.

2. لوڪل سنڌي (Local Sindhi Larkana):

هن جنس جو وڻ ريالي ۽ ٺڏاراميءَ کان قد ۾ ڊگهو ٿئي ٿو. ۽ سنڌس ڦهلاءُ ۽ ڇتو (Spreading) به وڌيڪ آهي. سنڌس پن ننڍو ۽ سنهو وچ تي ويڪرو ٿئي ٿو ۽ آخر ۾ سوڙهو هوندو آهي. وڻ ۾ ٽارين جو تعداد گهٽ هوندو آهي. ٽڙ جي پڪيڙ وچولي هوندي آهي. شاخن ۾ ميوو جدا جدا جهليندو آهي.

زيتون شڪل ۾ دلي يا گهگهي نموني يعني هينان ويڪرو ۽ مٿي ڳچيءَ ۾ سوڙهو هوندو آهي. ميوي جو وزن 50 کان 100 گرام، ڪاٺڙ ۾ مٺو، ذائقيدار ڳر ۾ ٻج گهٽو هوندو اٿس کل جو رنگ سائي کان پيلو، متاڃرو لسو هوندو اٿس.

پيدائش 4 کان 5 مڻ في وڻ لهندو آهي. مارڪيٽ ۾ مُلهه تمام سنو ملندو آهي. هي لاڙڪاڻي جي تمام ڪامياب جنس آهي.

3. ٿڌا رامي (Thadha Rami):

هن جنس جو وڻ ٻين سيني کان وڏيڪ گهاٽو ڇٽو هٺندو آهي. پن ڊگها ۽ ويڪرا چوٽيءَ ۾ سوڙها ٿين ٿا. ميوو ڇڳهتين ۾ ٻه ٽي ٽي تارين ۾ جهليندو آهي. هن جو ميوو اٽڪل 400 گرام تائين ڏنو ويو آهي. کل ۾ سخت، رنگ گهرو ساؤ ۽ ذائقي ۾ ڪٽو ٿيندو آهي. ٻنهي مندن اونهاري ۽ سياري ۾ فصل هڪجهڙو ڪٽندو آهي. ميوي کي گهٽي سرديءَ ۾ ڪوڙهه جو مرض لڳندو آهي. تنهن ڪري خاصيت خراب ٿي پوندي اٿس، پيداوار 3 کان 5 مڻ في وڻ ڏيندو آهي.

ڪراچي، حيدرآباد، سکر ۽ خيرپور ڊويزن جون جنسون:

مالٽو، گولو، شملو جنسن کان سواءِ ننڍي پيماني تي ميهو، ڪريلو، ونگو، سرخو گول، سفيدو، چتريدار، رمضاني، الهه آبادي، فيصل آبادي ۽ ٻنا ٻج واريون جنسون پوکيون وڃن ٿيون.

ڇڪين لڳائڻ جي مند (Season of Transplanting):

ڇڪين لڳائڻ لاءِ بهار جي موسم يعني 15 فيبروري کان مارچ ۽ سرءُ ۾ جولاءِ کان سيپٽمبر وارا مهينا موزون آهن. ڇڪيون ڪڍن ۾ لڳائڻ لاءِ ڪانيءَ جي جاءِ تي مٽي ڪوٽي سندن اصل مٽيءَ جي ڇڪيءِ جي نشان تائين سڌيون وهارجن ۽ سندن چوڌاري دڪيون ناهجن ته جيئن پاڻي سڌي طرح ڇڪيءَ کي نه لڳي.

پاڻي ڏيڻ جو طريقو (Method of Irrigation):

پاڻي ڏيڻ لاءِ سڌيون ناليون ڪڍن کان فوٽ ڏيڍ ٻاهر هٽڻ گهرجن ته جيئن هر هڪ ڇڪيءَ کي جدا جدا پاڻي ملندو رهي.

شروعات جا ٻه ٽي پاڻي تڪڙا تڪڙا ڏجن. پوءِ اونهاري ۾ ستين ڏينهن ۽ سياري ۾ پندرهين ڏينهن پاڻي ڏيڻ گهرجي ۽ هر وقت دڪيءَ جي چوڌير گڏ ڪري گاهه وغيره ڪڍي صاف ڪري نئين سر دڪيءَ ٻڌجي. جيئن وڻ وڏا ٿيندا وڃن تيئن سندن چلها ويڪرا ڪرڻ گهرجن ۽ هر مهيني گڏ (Interculturing) ڪرڻ گهرجي. جڏهن وڻ ڦر جهلڻ تي اچن تڏهن انهن جون ناليون ۽ چلها ختم ڪري ٻارا ۽ ناليون اهڙي نموني تيار ڪجن جيئن هر هڪ ٻاري کي جدا جدا پاڻي اچي.

اونهاري ۾ پاڻي پندرهين ڏينهن ۽ سياري ۾ مهيني بعد ڏيڻ گهرجي. ميوو جڏهن پچڻ تي اچي ته گهربل پاڻي وقت سر ڏجي ته جيئن ميوو پوري واڌ ڪري، سياري ۾ ٻارهن پاڻي ۽ اونهاري ۾ گهٽ ۾ گهٽ پندرنهن پاڻي ڏيڻ گهرجن.

گڏيل پوک (Intercropping):

جيستائين وڻ وڏا ٿين تيستائين برسيم ۽ ٻيا ڦرين وارا فصل جهڙوڪ گوار، جنتر، چونئرا وغيره پوکجن، جيڪي زمين کي نائٽروجن مهيان ڪن ٿا.

ڀاڻ ڏيڻ جو طريقو (Manuring):

زيتون سال ۾ ٻه دفعا ميوو ڏيندو آهي. ۽ سجو سال منجهس گل ۽ ميوا موجود هوندا آهن. انهيءَ ڪري زمين جي طاقت قائم رکڻ لاءِ وٿاڻ جو ڀاڻ (Farm Yard Manure) ڏيڻ تمام ضروري آهي.

جولاءِ مهيني ۾ مڙ کان ڏيڍ مڻ ديسي پاڻ في وڻ جي حساب سان زنڪ سلفيٽ (زينڪرو-33 سيڪڙو) 150 کان 200 گرام في وڻ ٿڙ کان هڪ فوٽ پري ٽارين جي پکيڙ تائين ٻوٽن جي چوڌاري پکيڙي پوءِ گڏ ڪري ڇڏجي. پاٽي ڏيڻ سان پاڻ گرندو رهندو ۽ زمين جي طاقت وڌندي رهندي. سٺي زمين واري باغ کي هڪ ٻوري ڊي-اي-پي ۽ هڪ ٻوري يوريا ڪمزور يا سخت ۽ ڪلراٺين زمينن واري باغ کي ٻه ٻوريون نائٽروفاس ۽ هڪ ٻوري امونيم نائٽريٽ في ايڪڙ جي حساب سان ڏجي. ان لاءِ سمورو ڊي اي پي ۽ يوريا جو اڌ يا ٻه ٻوريون نائٽروفاس في ايڪڙ آگسٽ مهيني ۾ ڏيڻ گهرجي.
جڏهن ته بقايا اڌ ٻوري يوريا يا اڌ ٻوري امونيم نائٽريٽ في ايڪڙ نومبر مهيني ۾ ڏجي.

ڇانگ (Pruning):

ڇانگ فقط ننڍن وڻن ۾ ڪئي وڃي ٿي. ڇاڪاڻ ته ان وقت ڪيترين ئي شاخون هيٺيان ٿڙ مان نڪرن ٿيون ۽ سنهيون ۽ ڏکيون ٿين ٿيون ۽ ميوي جهلڻ وقت ست سهي ڪو نه ٿيون سگهن. هڪ طرف وڻ جي شڪل ۽ بيهڪ بري لڳي ٿي ته ٻئي طرف وڻن جي وچ ۾ هر ڏيڻ مشڪل ٿيو پوي. تنهن ڪري شروعات ۾ هر سال ننڍن وڻن جون سنهيون ٽاريون ڪٽجن. وڏن وڻن ۾ جيڪڏهن سڪل ٽاريون نظر اچن ته اهي اپريل ۽ جولاءِ مهيني ۾ ڪٽي ڇڏجن.

ڦڪين وڌائڻ جا طريقا (Propagation Methods):

زيتون جون ڦڪيون هيٺين ريت وڌائي سگهجن ٿيون:
زميني اوڏ/ داب (Ground Layering) ذريعي، هوائي اوڏ/ داب (Air Layering) ذريعي، قلم لڳائڻ (Cuttings) ذريعي ۽ ٻج (Seed) ذريعي.

1. زميني اوڏ/ داب (Ground Layering):

هن اوڏ ذريعي ڦڪين وڌائڻ جو طريقو ڪامياب آهي. اوڏ لڳائڻ لاءِ صحتمند ميوو ڏيندڙ وڻ جو انتخاب ڪجي. جنهن جون ٽاريون زمين جي بلڪل ويجهو هجن. انهن ٽارين مان مضبوط ۽ سگهاريون آڱر جهڙيون ٿلهيون ٽاريون اوڏ لاءِ چونڊجن جيڪي ٿوري ٿوري مفاصلي تي هجن. ٽاريءَ جي وچ واري حصي کان تيز چاقو سان ڇلي نماڪٽ ڏيئي ڪل لاهجي. پوءِ اڌ فوٽ زمين ۾ کڏو کٽي ان ڪٽ ڏيڻ واري جاءِ کي کڏي ۾ اهڙي طرح پورجي جو ڦڪي سڌي بيهي. بغير ڪٽ ڏنل ٽاري به کڏي ۾ پوري سگهجي ٿي. پر ڪٽ ڏنل ٽاري جلد پاڙون هٽڻ شروع ڪري ٿي. انهن اوڏن کي تڪڙا تڪڙا پاڻي ڏجن ته جيئن پوريل ٽاريون جلد پاڙون هٽڻ شروع ڪن. انهيءَ ڪم لاءِ پلاسٽڪ جي ٿوڪرين ۾ مٽي ۽ پاڻ وجهي انهن کي مٽي تختن تي 3 کان 4 فوٽ مٿي رکي ٽارين کي پوري ۽ پاڻي ڏجي. تقريبا ڇهن هفتن کانپوءِ پوريل ڇهڪ واري حصي کان پاڙون هٽڻ شروع ڪنديون. جنهن کان پوءِ هر اوڏ کي مٿيءَ واري پوريل حصي کان مٿي ڪنهن تيز چاقوءَ سان هلڪو ڪٽ ڏجي. 15 ڏينهن کانپوءِ ڏسجي ته اها ٽاري ڪٽ برداشت ڪري ويئي آهي ته پوءِ وري ساڳي جاءِ تي وري ڪٽ ڏجي. اهڙي طريقي سان ان ڦڪيءَ کي وڻ کان جدا ڪري ڇڏجي.

ان چڪيءَ کي وڻ کان جدا ڪرڻ کانپوءِ 15 ڏينهن ڇڏي ڏجي ته جيئن خبر پوي ته اوڌ مڪمل طور زمين ۾ پاڙون هٽي ويئي آهي يا نه. جڏهن اها پوري پڪ ٿي وڃي ته چڪي مڪمل تيار ٿي ويئي آهي ته پوءِ ان چڪيءَ کي ڪڍي تيار ٿيل زمين ۾ پوکجي.

2. هوائي اوڌ/داب (Air Layering):

اوڌون وڌائڻ لاءِ هي طريقو به ڪامياب آهي. هن ۾ پهريائين زمين ۾ ڪڏو ڪٽي ان ۾ هڪ حصو وٽاڻ جو پاڻ ۽ ٻه حصا لٽياسي مٽي وجهي ان ڪڏي کي پاڻيءَ سان پري ڇڏجي. تقريبا هڪ هفتي تائين ان پاڻ ۾ مٽي ملايل کي پاڻي ڏيندو رهجي ته جيئن اهو پاڻ ۽ مٽي پاڻ ۾ چڱيءَ طرح سان ملي وڃن ۽ پاڻ ڳري پنهنجي گرمائش ختم ڪري.

پوءِ وڻ جي وچين حصي جتي شاخون پڪڙيل هجن اتي پينسل جهڙيون ٿلهيون شاخون چونڊجن. پوءِ هر هڪ ٽاريءَ کي جنهن مان اوڌ تيار ڪرڻي هجي ان ٽاريءَ جي وچ واري حصي وٽ تيز چاقوءَ سان هڪ ڪان ٻن انچن تائين گول ڪل لاهجي. ۽ ڪل لٿل حصي وٽ ان ڏانديءَ کي هلڪو ڇهڪ ڏجي. پوءِ ان ڇهڪ ڏنل جاءِ تي پهريان تيار ڪيل مٽي ۽ پاڻ مليل گپ جو هڪ پنوڙو اهڙي طرح رکجي جيئن ڏانديءَ کي چوڌاريءَ ڦري اچي. ان بعد ڏهه انچ سٽي جي ٻوري جو ٽڪر ڏوريءَ سان يا سُٽ سان ان کي چڱي طرح ويڙهجي ۽ ٻڌي ڇڏجي.

ٻڌل جاءِ جي مٿان ٻي ٽاريءَ ۾ هڪ ٽڪر جو لوٽو يا پلاسٽڪ جون بوتلون جنهن کي تري ۾ هڪ سنهو سوراخ ڪجي ۽ پوءِ انهن کي ٻڌجي ته جيئن ان مان ڦڙو ڦڙو پاڻي ٻڌل اوڌ جي مٿان ڪرندو رهي ۽ اها ٻڌل مٽي آلي رهي ته جيئن ان ڏنل ڇهڪ وٽان ٽاري پاڙون ڪڍڻ شروع ڪري.

اوڌ لڳائڻ کان ڇهن هفتن جي عرصي کان پوءِ وڻ واري حصي کان لڳل اوڌ کي تيز چاقو سان هلڪو ڇهڪ ڏجي. وري 15 ڏينهن کان پوءِ اوڌ جو رهيل حصو ڪٽي وڻ کان ڌار ڪجي ۽ اها تيار ڪيل اوڌ جلد زمين ۾ پوکي ڇڏڻ گهرجي.

نوٽ: هن طريقي سان لڳل اوڌ ۾ مٽي گهٽ هوندي آهي. ان ڪري ان تيار ڪيل چڪيءَ کي جلد پوکڻ گهرجي نه ته چڪي سڪي وڃڻ جو انديشو آهي.

هوائي اوڌ/ داب (Air Layering) ۾ لوٽي ٻڌڻ کانسواءِ هي طريقو به اڄڪلهه وڏيڪ استعمال ٿئي ٿو ته اوڌ کي لڳايل مٽيءَ جي پنوڙي کي پوليٿين ٽيپ سان مضبوطيءَ سان ويڙهي ڇڏجي ته جيئن اندر هوا داخل نه ٿي سگهي. ۽ ان پنوڙي ۾ گهم موجود رهي.

3. قلم ذريعي (Cuttings):

چڪين وڌائڻ لاءِ هي طريقو سولو آهي. هن طريقي ۾ پهريائين 8 فوٽ ڊگهيون ۽ 4 فوٽ ويڪريون ٻاريون ناهجن. انهن ٻارن مان گندگاهه ڪڍي صاف ڪري وٽاڻ جو پاڻ وجهي پوءِ زيتون جي وڻن مان آڳر جي ٿولهه جيترين ٽارين ڪپي انهن جا 8 انچ ڊگها ڏنڊ ناهجن. جن ۾ ٽن کان چار اکيون هجن (قلم تيز

چاقوءَ سان ڪٽجن تہ جيئن چيرجي ۽ زخمي نہ ٿي پون. چيريل يا زخمي ٿيل ڏنڊ ڪم جا نہ هوندا.
اهي قلم تيار ڪيل ٻارين ۾ 6 انچن جي مفاصلي تي اڳ ۾ ٻارين کي پاڻي ڏيئي پوءِ 3 انچ اونها کوڙجن، انهن کي گرمين ۾ پنجن ڏينهن کان پوءِ ۽ سردين ۾ ڏهن ڏينهن کان پوءِ پاڻي ڏجي.
پندرهن ويهن ڏينهن کانپوءِ اهي ڏنڊ مٿئين حصي کان گوُنچ ڪڍڻ شروع ڪندا. جڏهن اهي گوُنچ وڏا ٿي ٻوٽي جي صورت اختيار ڪن ٿا تہ سمجهڻ گهرجي تہ چڪي تيار آهي. پوءِ ان چڪيءَ کي ڪڍي زمين ۾ لڳائجي.

4. ٻج ذريعي (Seed):

زيتون جون چڪيون ٻج ذريعي بہ تيار ڪري سگهجن ٿيون.
پر ٻج ذريعي تيار ڪيل چڪين ۾ اصلي خاصيت واري جنس نٿي ملي. انهيءَ ڪري اوڏ ذريعي چڪيون وڌائڻ ئي مناسب طريقو سمجهيو وڃي ٿو.

ميوو جهلڻ (Fruiting):

زيتون جا وڻ ٽن سالن کان پوءِ ميوو جهلڻ شروع ڪن ٿا ۽ ٽيهن کان چاليهن سالن تائين ميوو ڏيندا رهن ٿا.
جنهن کانپوءِ سندن عمر ختم ٿي ويندي آهي. هي سال ۾ بہ مکيہ فصل ڏين ٿا.
هڪ فصل سياري جي شروعات يعني نومبر مهيني کان نهڻ شروع ٿئي ٿو جيڪو بهار جي موسم پوري هلي ٿو. ۽ بهار ۾ وري وڻ گل جهلن ٿا. ۽ ٻيو فصل اونهاري جي موسم ۾ برسات جي وقت ملي ٿو.
ميوي واري مک عموما اونهاري واري فصل کي وڌيڪ نقصان رسائي ٿي. ان ڪري ان دوران خصوصي ڌيان ڏيڻ گهرجي.

زيتون جا جيت ۽ بيماريون:

1. ميوي جي مک:

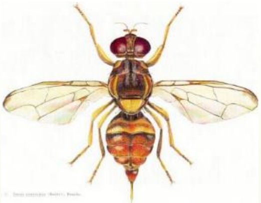

هيءَ مک جڏهن ميوو تيار ٿي وڃي ٿو تہ ان جي اندران هن جا ٻچا ميوي کي خراب ڪن ٿا. جنهن جي بچاءُ ۽ علاج هيٺين ريت ڪرڻ گهرجي.

بچاءُ:

جڏهن زيتون آني جيترا ٿين تہ جولاءِ جي مهيني ۾ باغ اندر هڪ ڏٻو جنسي ڦندي جو في ايڪڙ جي حساب سان لڳائي روزانو ڏٻي ۾ ڦاسڻ وارين مکين جو تعداد ڏسجي.
جيڪڏهن ڏٻي ۾ ٻن ٽن کان وڌيڪ مکيون هجن تہ پوءِ ڦوهارو ڪرڻ گهرجي. پر جيڪڏهن ان کان گهٽ هجي تہ ڦوهارو نہ ڪرڻ گهرجي.

ڦوهارو يا علاج:

ميوي جي مک لاءِ ڊپٽريڪس 120 گرام کان 150 گرام في 100 لٽر پاڻيءَ ۾ ملائي ڦوهارو ڪرڻ

گهرجي. پر جيڪڏهن زيتون پچڻ وارو هجي ۽ ميوي جي مک جو حملو هجي ته پوءِ ڊپٽريڪس جي بجاءِ ليزر 250 ملي لٽر في 100 لٽر پاڻيءَ ۾ ملائي ڦوهارو ڪجي. ليزر لڳائڻ سان ٽرڙي ۽ ڪينئن جو ضابطو پڻ ملي ويندو. ان کان سواءِ ٽرائيڪلورفان 200 ملي لٽر100 لٽر پاڻي ۾ ملائي ڏجي.

2. ٽرڙو:

گهٽو ڪري ٽڏي مند ۾ حملو ڪري ٿو، هن جي حملي ۾ گر وارو مرض پڻ ٿي وڃي ٿو.

علاج:

ليزر 250 ملي لٽر يا ڪونفيڊور 80 کان 100 ملي ليٽر في 100 لٽر پاڻيءَ ۾ ملائي ڦوهارو ڪريو.

3. ڪينئان:

ڪينئن جون جوان ماديون گُلن ڪلڙ وقت گلن تي آنا لاهن ٿيون. جيڪي ڏهن ٻارنهن ڏينهن ۾ ڦٽي ٻچا ڏين ٿا. اهي ٻچا گلن کي ڪائي نقصان ڏين ٿا ۽ ميوي اندر داخل ٿي وڃن ٿا. گهٽو نقصان نومبر، ڊسمبر ۾ ڪري ٿو.

4. ڦلي:

جڏهن ميوو تيار ٿي ويندو آهي ۽ لهڻ جي ويجهو هوندو آهي. ان وقت هن بيماري جو حملو شروع ٿيندو آهي.

علاج:

ڪاپر آڪسي ڪلورائيڊ 250 گرام يا اسڪور 50 ملي لٽر في ڊرم پاڻي ۾ ملائي چڱيءَ ريت ڦوهارو ڪريو.

5. سوڪهڙو:

هي بيماري عام طور تي هر باغ ۾ نظر ايندي آهي. شروع شروع ۾ نون گوُنچن کي متاثر ڪري ٿي. پوءِ سجي وڻ تي حملو ڪري ٿي. هن بيماري جي حملي سبب ڪجھ سالن ۾ وڻ سڪي ويندو آهي.

علاج:

هن بيماري کان بچاءَ لاءِ ڊاءِ ٿين ايم 250 گرام 100 لٽر پاڻيءَ ۾ ملائي ڦوهارو ڪجي هي ڦوهارا گهٽ ۾ گهٽ ٽي ڀيرا ڪرڻ گهرجن.

ڦوهارو:

باغ ۾ ڦوهاري ڪرڻ لاءِ پاور مشين استعمال ڪجي جيڪا دوا چوٽيءَ تائين پهچائي سگهي. جيڪڏهن دوا صحيح نه پهچندي ته اتي مکيون ۽ جيت رهجي ويندا ۽ اُتان وري سجي باغ ۾ پکڙجي ويندا ۽ نقصان جو باعث بڻجندا، جنهن لاءِ پاور اسپريئر استعمال ڪرڻ تمام ضروري

آهي.

ان سان جيتن ۾ مکين جو مکمل خاتمو يقيني آهي. انهيءَ سان وڏيڪ پئسو زيان ٿيڻ کان بچي ويندو ۽ ٿوري وقت ۾ جيتن تي ضابطو آڻي سگهبو.

سار سنڀال (Aftercare):

بن موسمن ۾ ميوو وٺڻ لاءِ ڄاڻايل سمورين سفارشن تي مکمل طور عمل ڪيو وڃي ته جيئن پيداوار وڌيڪ لهي ۽ وڌ کان وڌ نفعو حاصل ٿئي. پر جيڪڏهن ٻنهي مندن ۾ محنت ۽ انتظام ڪنهن کان نٿو پڄي ته پوءِ فقط سياري جو فصل وٺڻ گهرجي.

اونهاري جي فصل جي روڪڻ لاءِ سياري جي آخر ۾ يعني بهار گلن جهلڻ مهل وڻن جو پاڻي بند ڪجي ته جيئن گل ۽ ننڍو ميوو سوڪ سبب سڪي ڇڻي وڃي ۽ اونهاري وارو قر نه ڪٽي.

پيداوار (Yield):

زيتون جو هر هڪ وڻ اٽڪل 500 کان 700 ميوا جهلي ٿو. جن جو وزن اندازا ٻه کان ٽي مڻ ٿئي ٿو. اهڙي طرح سان هڪ ايڪڙ مان 140 کان 210 مڻ ميوو لهي ٿو.

.

آءِ سي ٽي زرعي توسيعي مرڪز

ڊائريڪٽوريٽ جنرل زرعي توسيع، زراعت کاتو حڪومتِ سنڌ

ICT Agricultural Extension Services Center, Directorate General Agriculture Extension, Agriculture, Supply & Prices Department Government of Sindh, Block-F, Shahbaz Building Hyderabad.

Helpline: +92 3111646111 Email: ictagriextensionsindh@gmail.com

www.ictagrisindh.gov.pk